

ønsket at fastholde, ogsaa forlange dette fastholdt i selve Lovens Ord, saaledes at det ikke gjøres afhængigt af Aamtsraadets Skjøn, hvorvidt det vil tage et særligt Hensyn til Kroeierne eller ikke. Dette vil det vel ganske vist kunne, naar der er en Bilde i Afgiftens Størrelse, men jeg maa som sagt ønske, at det bliver fastholdt i Loven, at de skulde være gunstigere stillede end andre Beyerntninger med Brændeviinsudsalg. Heller ikke kan jeg sige, at det forekommer mig at være praktisk, at han vil forlange, saaledes som steet er i dette Wændringsforslag, at Aamtsraadet skal bestemme Afgiften for hvert enkelt Sted. Der kan være Mulighed for at gjøre det, naar Talen er om at bestemme den for Kroerne; thi Aamtsraadsmedlemmerne i Landets meest forskjellige Egne ville vist være saa vel orienterede, at de ville skjønne over denne eller hiin Kroes Betydning som Handelssted, men jeg troer virkelig, at man ikke med nogen Billighed kan stille den Fordring, at de skulde være saa vel localiserede, at de kunne have et Skjøn om hvert enkelt Udsalgssted, som ikke er Kvitlige, og om hvilket de maaskee aldrig have hørt Tale, forinden de skulle beskaffe det. Jeg troer, at man stiller urimelige Fordringer til dem, naar man forlanger, at de skulle sætte Afgiften for hvert enkelt Udsalgssted. Det forekommer mig, at det Praktiske i den Henseende er, hvad der ogsaa for Tiden er Regel, nemlig, at Afgiften sættes eens for alle disse Steder, og at den bliver staaende i 3 Aar, inden den bliver forandret. Jeg vil altsaa tillade mig at fraraade det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 9, der desuden vil løbe an imod et af de Spørgsmaal, som med størst Sver har været debatteret i det andet Thing. — Hvad Wændringsforslagene under Nr. 10, 12, 13 og 14 angaae, staae de alle i en saa væsentlig Forbindelse med Wændringsforslaget under Nr. 4, at jeg for mit Vedkommende ikke finder mig foranlediget til at udtale mig imod dem. — Der er her et andet Forslag, nemlig det under Nr. 11, hvis Forslagsstiller desværre er borte; jeg kan ikke rigtig forstaae dette Wændringsforslag, men jeg er ialfald ikke istand til at see rettere, end at det maa bortfalde, dersom de af mig nævnte

Forslag under Nr. 10, 12, 13 og 14 vinde Thingets Bifald. — Forslaget under Nr. 15, som ogsaa gaaer ud paa en Nedsættelse, skal jeg tillade mig at fraraade. — Hvad endelig angaaer det Forslag, som er stillet under Nr. 16, maa jeg tilstaae, at jeg ikke er istand til at følge ærede Medlemmer, som mene, at dets Vedtagelse næsten skulde løbe an imod Grundloven og Foreningsfriheden. Jeg skal ærligt tilstaae, at det forekommer mig, at det er en Feil, at en saadan Bestemmelse ikke er kommen ind i Loven, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at det er rigtigt, om dette Wændringsforslag blev vedtaget. Naar man vil see paa Verden, som den er, og paa de Brugsforeninger, som man kjender, kan det nemlig ikke nægtes, at de kunne aabne Afgang til saa store Misbrug, at man er istand til ad den Vej ganske at eludere hele Loven. Jeg vil langtfra sige, at dette er nogen Forenings Hensigt, men foruden at ogsaa saadanne Foreninger kunne stiftes i sliq Hensigt, ligger det ogsaa nær, at der gennem dem kan skee saadanne Misbrug, at hele Loven saa at sige taber sin Betydning, idet det bliver umuligt, at nogen anden Brændeviinshandel kan bestaae ved Siden af en saadan Forbrugsforening. Man vil nu sige, at Følgen af Forslagets Vedtagelse naturligviis bliver den, at ingen Forbrugsforening vil kunne indkjøbe Brændevin til Fordeling blandt sine Medlemmer, og det troer jeg ogsaa, idet der ikke let vil være 150 Rd. disponible til at have Næringsbeviis for, men jeg seer ikke nogen overordentlig stor Ulykke i, at Brændevin er af de Ting, som ikke er Gjenstand for Brugsforeningens Virksomhed. Jeg skal derfor ikke reise nogen Indsigelse imod, at dette Forslag vedtages. Derimod finder jeg ikke, der er tilstrækkelig Dyfordring til at tilraade Thinget at vedtage Wændringsforslaget under Nr. 17 til § 4, hvilket gaaer ud paa at have det Compromis, som paa en Maade blev truffet i det andet Thing mellem de stridende Meninger om, hvem denne Afgift skulde tilfalde. Dette er et Spørgsmaal, der efter min Mening har en overordentlig ringe Betydning, og jeg finder ikke, at der for dette Thing er nogen tilstrækkelig Grund til at fravige, hvad der i saa Henseende er vedtaget i det andet Thing. —